

مصاحبه و خبر

هروری: رقابت های زیادی را از دست دادیم

سید شهرام هروری در گفت و گویی که محورش برگزاری رقابت های تیمی جهان به صورت مجزا است، روی از دست رفتن رقابت های زیاد برای ایران در سال جدید دست می گذارد. با اشاره به تصمیم فدراسیون جهانی در خصوص برگزاری مسابقات تیمی قهرمانی جهان گفت: «ایده بسیار خوبی است، که باید سال ها قبل اجرایی می شد. کاراته برای بازگشت دوباره به بازی های المپیک در کنار بازی های مسئولان رده بالای جهان، به تحول در بخش های مختلف اجرایی و فنی نیاز دارد و قطعاً برگزاری رقابت های تیمی قهرمانی جهان ایده بسیار خوبی در همین راستا خواهد بود.»

سرمربی تیم ملی ادامه داد: «رقابت های تیمی عیار واقعی کاراته یک کشور را به نمایش می گذارد. مسابقات تیمی در هر دوره همراه با رقابت های انفرادی برگزار می شود و به دلیل جذابیت بسیار مورد توجه قرار می گیرد. WKF می تواند با نگاه متفاوت به نوع و کیفیت، رقابت های تیمی را به صورت مجزا با شرایط بهتری برگزار کند که مطمئن باشید بیش از گذشته مورد توجه قرار می گیرد. ایران سه دوره متوالی مدال طلا تیمی را در مسابقات جهانی کسب کرد و خود را به عنوان یکی از مدعیان و قطب های اصلی کاراته دنیا معرفی کرد.»

هروری در خصوص اعلام زمان و مکان برگزاری مرحله نهایی مسابقات کاراته وان گفت: «تمرکز ما روی رقابت های کاراته وان باکو و سری A ترکیه است. فدراسیون هم قول داده شرایط اعزام تیم ملی را به این دو رویداد مهم فراهم کند. در سال جدید میلادی مسابقات مهمی را از دست دادیم که با حضور در این دو رویداد تا حدود زیادی جبران خواهد شد.»

دوومیدانی کاران به دنبال اردوی متمرکز

مسابقات دوومیدانی در بازی های همیستگي کشورهای اسلامی طی روزهای ۱۷ تا ۲۳ مرداد ماه به میزبانی شهر قونیه در کشور ترکیه برگزار می شود و تیم ملی دوومیدانی ایران هم در هر دو بخش مردان و زنان قهرمانان خود را به این مسابقات اعزام می کند. ریحانه مبینی (پرش طول)، فرزانه فصیحی (۱۰۰ متر)، مهسا میرزا طبیبی (پرش با نیزه) به همراه تکتم دستار بندان (۸۰۰ متر)، احسان حدادی (پرتاب دیسک)، حسن تفتیان (۱۰۰ متر)، مهدی پیرجهان (۴۰۰ متر با مانع)، علی فتحی گنجی (پرتاب نیزه)، حسین رسولی (پرتاب دیسک)، مهدی صابری (پرتاب وزنه)، سید امیر زمان پور (۵ هزار متر)، رضا مقدم (پرتاب چکش)، مسعود کامران (۱۱۰ متر با مانع)، حمیدرضا کیا (پرش سه گام)، محمد حسین ابارقی (۲۰۰ متر) و مرتضی ناظمی (پرتاب وزنه) ۱۶ دوومیدانی کاری هستند که به این رقابت ها اعزام می شوند.

این ملی پوشان در حالی آماده حضور در بازی های کشورهای اسلامی می شوند که هنوز شرایط برپایی اردوی متمرکز فراهم نشده و مکانش مشخص نشده است.

مقایسه حال و روز بسکتبال و والیبال پس از دوران افول

بیم و امید

همزمانی تقریبی پایان کار تیم ملی بسکتبال در کاپ آسیا و والیبال در لیگ ملت ها، ناخود آگاه ذهن بسیاری از ورزشی ها را به مقایسه عملکرد این دو تیم سوق می دهد. دو تیمی که هر دوی آنها پیش از این از روزهای خوب و نسل طلایی خود خداحافظی کرده بودند و دوران افت خود را سپری می کردند. با این حال نتایج اخیر دو حس کاملاً متفاوت را درباره این دو رشته محبوب در ذهن ورزش دوستان ایجاد کرده است.

دست نزدن به ترکیب عنوان می کند. کاری که در والیبال با پرورش چندین نسل با قامت و تکنیک استاندارد از سال ۲۰۱۵ انجام شده، حالا نیاز مبرم بسکتبال است. کار بزرگی که باید سال ها پیش آغاز می شد و همین حالا هم برای انجام آن دیر شده است. با این حال اگر جواد داوری قصد کار شده در آن تیم و عدم انگیزه برای رشد و تلاش بیشتر، اجازه رشد و رسیدن به درجات بالاتر را به تیم ایران نمی داد و پس از مقاومت های بسیار، المپیک توکیو به همه ثابت کرد که زمان تغییر نسل فرا رسیده است. در بسکتبال اما در کنار نبود جسارت لازم برای تحول تیم، نبود نفرات جایگزین و خالی بودن این رشته از بازیکنان آینده دار و مستعد، دست های هر مربی و مسئولی را لرزان و متزلزل می کند. درست مثل همین ماه های اخیر که جواد داوری برای تغییرات دست دست می کند و زمان کم باقیمانده به رقابت های آتی را بهانه هم نامیدی.

و حتی منجر به کسب نتیجه قابل قبول هم شد. نسلی که ترس کنار رفتن ستاره های گذشته و نسل طلایی والیبال را از بین برد و اتفاقاً همه را به آینده این تیم امیدوار کرد. در بسکتبال اما همه چیز وارونه است. دوران افول و قرار داشتن این رشته و تیم ملی اش در یک سرراشینی ناتمام، آتقدر طولانی شده که همه را خسته کرده. از آن بدتر وقتی تیم ملی با تمام داشته هایش در کاپ آسیا به اردن می بازو و به جمع چهار تیم برتر هم نمی رسد، باید با تلخی هرچه تمام تر باور کنیم که آقای بسکتبال آسیا حالا شاید جایی در بین چهار تیم برتر هم نداشته باشد.

دوران اوج خوب اما کوتاهی را برای این رشته رقم زد. دورانی که شاید بشود گفت در بهترین حالت پس از المپیک برزیل پایان یافت و این رشته را وارد سرراشینی کرد.

از امید محض تا تردید و ابهام
دوران نزولی والیبال که شاید بتوان با تقریب خوبی از المپیک برزیل تا توکیو تقسیم بندی اش کرد، منجر به تغییر نسل و رویکرد جدی شد. جایی که مربی ایرانی روی کار آمد و با یک تغییر نسل کامل، تیم جدیدی راهی لیگ ملت ها شد. تیمی که نمایش اش در لیگ ملت ها تمام دنیا را خیره کرده و دوباره خیلی ها را طرفدار والیبال کرده است.

محمسن آجرلو
خبرنگار
دوران اوج بسکتبال از اواسط دهه ۸۰ با قهرمانی در رقابت های ۲۰۰۷ آسیا آغاز و تقریباً تا آخرین قهرمانی در سال ۲۰۱۵ و اوایل دهه ۹۰ ادامه داشت. دورانی که با نسل طلایی اش سه قهرمانی در آسیا و حضور در المپیک و جام جهانی را برای ایران به ارمغان آورد و ایران را آقای بسکتبال آسیا کرد. از آن پس بسکتبال ایران سال به سال بدتر شده و دوران افول طولانی را سپری می کند. در والیبال اما با توجه به کارهای مقدماتی انجام شده در دهه های هفتاد و هشتاد، رشد موشکی از اوایل دهه ۹۰ و با حضور ولاسکو آغاز شد. ورود تیم ایران به سطح اول والیبال دنیا و تجربه کردن لیگ جهانی در کنار تمام رویدادهای معتبر این رشته،

رکورد شکنی پشتوانه های وزنه برداری در قاره آسیا پس از تغییر و تحولات مدیریتی و فنی در فدراسیون و تیم های ملی

گزارش

حرف های ضد و نقیض ارمنی در کنار وعده های امیدوار کننده به همین قول ها عمل کنید!

که اگر سال ها هم تمرین کنیم، تا زمانی که جوانان ما میدان بین المللی نبینند نتیجه ای حاصل نمی شود. تا وقتی در مسابقات بین المللی نیاشیم و بازیکنان مجبور نباشند که استعداد های خود را شکوفا کنند، نتیجه ای نمی گیریم. از الان شروع کرده ایم و باید زمان بدهیم.»

ارمنی اگر همین جملاتی که بر زبان آورده را عملی کند و با تزیق و کشف جوان ها و میدان دادن به آنها، نسل آینده بسکتبال را حتی به قیمت نتایج ضعیف پایه ریزی کند، بزرگترین کمک را به بسکتبال کرده و نام ماندگاری از خودش به جا گذاشته است.

رو به رشد می بینم.» او همچنان از تزیق جوان ها حرف می زند و همزمان از زمان کم باقی مانده تا پنجره بعدی انتخابی جام جهانی می گوید؛ موضوعی که در عمل هرگونه تغییر خاص در ترکیب تیم ملی را منتفی می کند و واضح است که به جز موارد خاص، همین تیم با همین ترکیب راهی رقابت با ژاپن در پنجره چهارم انتخابی جام جهانی می شود. او البته در پایان قول هایی می دهد که در صورت اجرا، می توان به آینده و عملکرد بلندمدت او امیدوار بود: «جوان سازی تیم ملی باید بتدریج انجام شود و به زمان و کار مداوم نیاز داریم. البته تأکید می کنم

را می کند که می گوید قصد گفتنش را ندارد: «در یک تورنمنت به دلیل اینکه بازی ها مداوم هستند، امکان دارد یک تیم در یک مسابقه آنطور که باید در زمین خوب نباشد و ریتیم بازی را از دست بدهد. اگر همه این موارد را کنار هم قرار دهیم یک توضیح کوچک درباره باخت تیم ملی است، اما واقعاً نمی خواهم موضوع را لوٹ کنم و پشت این موارد پنهان شوم. واقعیت هایی بود که اتفاق افتاد و بازیکنان تیم ملی همه تلاش خود را کردند تا یک تصویر خوب از بسکتبال ایران در آسیا نشان دهند. به طور کلی اما شخصاً روند تیم ملی را

سعید ارمنی که با تیم ملی بسکتبال به ایران بازگشته، در اولین اظهار نظر رسمی خود درباره نتیجه تیم ملی در کاپ آسیا و شکست برابر اردن در یک چهارم نهایی، اگرچه اعلام کرده که باخت را توجیه نمی کند اما ده ها دلیل و اتفاق یک ماه اخیر را برای این ناکامی ردیف کرده است. از سفر اتوبوسی در سوریه تا زمان کم و مصدومیت بازیکنان تا چندین مورد و نکته دیگر که اکثر آنها جزو اتفاق های رایج ورزش و سفرهای تیم های ملی است. او در نهایت هم در کنار همه اینها، آسمان و ریسمان می بافت و با تکرار بدیهیات، دقیقاً همان توجیهی

